

Sygn. akt IV U 57/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 lutego 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 lutego 2014r. w S.

odwołania D. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 10 października 2011 r. Nr (...)

w sprawie D. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

w przedmiocie skargi D. S. o wznowienie postępowania o wypłatę zawieszony emerytury toczącego się przed Sądem Okręgowym w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych pod sygn. akt IV U 894/11

oddala skargę

Sygn. akt: IV U 57/13 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 10 października 2011r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.103a ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w zw. z art.28 ustawy z 16 grudnia 2010r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw wstrzymał od 1 października 2011r. wypłatę emerytury na rzecz D. S..

Odwołanie od w/w decyzji złożyła D. S. wnosząc o jej zmianę i podjęcie wypłaty emerytury od daty wstrzymania. Rozpoznający odwołanie ubezpieczonej Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z 16 lutego 2012r. w sprawie o sygnaturze akt IV U 894/11 odwołanie D. S. oddalił. Wyrok uprawomocnił się z dniem 9 marca 2012r. (odwołanie ubezpieczonej od decyzji z 10 października 2011r. i wyrok Sądu Okręgowego w Siedlcach z 16 lutego 2012r. - k.1 i 8 akt IV U 894/11 Sądu Okręgowego w Siedlcach.

W dniu 16 stycznia 2013r. wpłynęła do Sądu Okręgowego w Siedlcach IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych skarga D. S. o wznowienie postępowania w wyżej wskazanej sprawie IV U 894/11 toczącej się z odwołania ubezpieczonej od decyzji z 10 października 2011r., w której wskazując na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 13 listopada 2012r. stwierdzający, że art.28 ustawy z 16 grudnia 2010r. o zmianie ustawy o finansach publicznych i niektórych innych ustaw jest niezgodny z art.2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej wniosła o zmianę zaskarżonej

decyzji poprzez wypłatę świadczeń należnych od dnia zawieszenia. Skarga zarejestrowana została pod sygnaturą akt IV U 57/13 (skarga o wznowienie postępowania k.1-3 akt niniejszej sprawy).

W odpowiedzi na skargę ubezpieczonej organ rentowy wniósł o jej oddalenie ewentualnie zmianę wyroku Sądu Okręgowego w Siedlcach z 16 lutego 2012r. w sprawie IV U 894/11 poprzez zmianę decyzji z 10 października 2011r. i podjęcie wypłaty emerytury dla ubezpieczonej od 17 stycznia 2013r. ,tj. od daty złożenia skargi. W uzasadnieniu stanowiska organ rentowy wskazał m.in., że skarga ubezpieczonej może zasługiwać na uwzględnienie jedynie w zakresie, w jakim podjęcie wypłaty emerytury nastąpi od dnia złożenia przez ubezpieczoną skargi o wznowienie postępowania. Przepisy ustawy emerytalnej nie przewidują wypłaty emerytury za okres wsteczny, w interesie emeryta leży więc, aby wniosek o podjęcie wypłaty zawieszanej emerytury zgłosić niezwłocznie po wejściu w życie wyroku Trybunału Konstytucyjnego ,tj. poczynając od 22 listopada 2012r. Za podjęciem wypłaty emerytury nie wcześniej niż od 22 listopada 2012r. przemawia również fakt, że dopiero od tej daty przepis art.103a ustawy emerytalnej jest niezgodny z Konstytucją w stosunku do osób, które prawo do emerytury nabyły przed 1 stycznia 2011r. Ponadto organ rentowy wskazał, że ewentualne dochodzenie przez emerytów wypłaty zawieszanej emerytury za okres od dnia zawieszenia wypłaty przez organ rentowy do 22 listopada 2012r. (wejście w życie wyroku Trybunału Konstytucyjnego) mogłoby nastąpić w ramach odszkodowania od Skarbu Państwa za tzw. delikt legislacyjny na podstawie art.417.1 kc (odpowiedź organu rentowego na skargę o wznowienie postępowania k.12-13).

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 13 czerwca 2007r. D. S. wystąpiła do organu rentowego z wnioskiem o emeryturę. Pozostawała wówczas w zatrudnieniu w ramach umowy o pracę w Urzędzie Gminy w D. (wniosek o emeryturę k.1-3 akt organu rentowego). Decyzją z 27 czerwca 2007r. organ rentowy przyznał D. S. emeryturę poczynając od 1 czerwca 2007r., przy czym z uwagi na kontynuowanie przez ubezpieczoną zatrudnienia, wypłata świadczenia podlegała zawieszeniu (decyzja z 27 czerwca 2007r. o przyznaniu emerytury k.43 akt emerytalnych). Stan taki istniał do końca lutego 2009r. Następnie decyzją z 12 marca 2009r., na wniosek ubezpieczonej z 9 marca 2009r., organ rentowy podjął wypłatę na rzecz ubezpieczonej emerytury poczynając od 1 marca 2009r., co wiązało się z uchYLENIEM od 8 stycznia 2009r. przepisu art.103 ust.2a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych „zakazującego” łączenia pobierania świadczenia z uzyskiwaniem przychodu z tytułu zatrudnienia (wniosek ubezpieczonej z 9 marca 2009r. k.47 i decyzja z 12 marca 2009r. o przeliczeniu i wznowieniu wypłaty emerytury k.63 akt emerytalnych). Następnie, decyzją z 10 października 2011r. organ rentowy ponownie zawiesił wypłatę emerytury na rzecz ubezpieczonej od 1 października 2011r. w związku z kontynuowaniem przez nią zatrudnienia. Wiązało się to z wejściem w życie art.103a w/w ustawy o emeryturach i rentach, który stanowił, że prawo do emerytury podlega zawieszeniu w przypadku zatrudnienia emeryta kontynuowanego bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego (decyzja z 10 października 2011r. o zawieszeniu wypłaty emerytury od 1 października 2011r. k.181 akt emerytalnych).

Decyzją z 8 lutego 2013r. organ rentowy podjął wypłatę emerytury na rzecz ubezpieczonej od 22 listopada 2012r. ,tj. od dnia opublikowania wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 13 listopada 2012r. (decyzja z 8 lutego 2013r. k.33 akt emerytalnych za wnioskiem z 23 sierpnia 2012r.).

Sąd zważył, co następuje:

Skarga D. S. o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem z 16 lutego 2012r. w sprawie IV U 894/11 podlegała oddaleniu.

Zgodnie z art.399§1 kpc w wypadkach przewidzianych dziale VI - Wznowienie postępowania można żądać wznowienia postępowania, które zostało zakończone prawomocnym wyrokiem. Jedną z podstaw wznowienia postępowania reguluje przepis art.401.1 kpc, zgodnie z którym można żądać wznowienia postępowania w wypadku, gdy Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności aktu normatywnego z Konstytucją, ratyfikowaną umową międzynarodową lub z ustawą, na podstawie którego zostało wydane orzeczenie. W myśl art.407§2 kpc, jeżeli skarga o wznowienie

postępowania dotyczy sytuacji określonej w powyższym przepisie art.401.1 kpc skargę wnosi się w terminie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego.

Odnosząc powyższe uregulowania do okoliczności sprawy Sąd stwierdził, że skarga ubezpieczonej opiera się na ustawowej podstawie oraz została wniesiona w przewidzianym ustawą terminie. Jako podstawę skargi D. S. wskazała wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 13 listopada 2012r. w sprawie o sygnaturze akt K 2/12 opublikowany w Dzienniku Ustaw Nr 1285 z 22 listopada 2012r. Zgodnie z art.190 ust.3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z 2 kwietnia 1997r. (Dz.U. Nr78, poz.483) orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, chyba że Trybunał Konstytucyjny określi inny termin utraty mocy obowiązującej aktu normatywnego. Trybunał Konstytucyjny w wyroku z 13 listopada 2012r. nie określił innej daty utraty mocy obowiązującej aktu normatywnego, który był przedmiotem badania. Zatem za datę wejścia w życie powyższego wyroku Trybunału Konstytucyjnego uznać należy datę 22 listopada 2012r., tj. datę ogłoszenia wyroku z Dzienniku Ustaw. Ubezpieczona skargę o wznowienie postępowania złożyła w dniu 16 stycznia 2013r., a zatem przed upływem trzymiesięcznego terminu przewidzianego w art.407§2 kpc.

Odnosząc się do kwestii zasadności skargi o wznowienie postępowania stwierdzić należało, że nie zasługuje ona na uwzględnienie. W stanowiącym podstawę skargi wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 13 listopada 2012r. Trybunał stwierdził, że art.28 ustawy z 16 grudnia 2010r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 257, poz.1726 ze zm.) w związku z art.103a ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r. Nr 153, poz.1227 ze zm.), dodanym przez art.6 pkt 2 w/w ustawy z 16 grudnia 2010r., w zakresie, w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011r. bez konieczności rozwiązania stosunku pracy, jest niezgodny z zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa wynikającą z art.2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Przedstawione wyżej ustalenia pokazują, że przyczyną zawieszenia wypłaty emerytury na rzecz ubezpieczonej decyzją z 10 października 2011r. były wskazane wyżej uregulowania ,tj. przepis art.28 ustawy z 16 grudnia 2010r. w zw. z art.103a ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Zauważyć jednak należy, że przywołany wyrok Trybunału Konstytucyjnego nie ma zastosowania do ubezpieczonej, gdyż w chwili przyznania ubezpieczonej emerytury ,tj. w dniu 1 czerwca 2007r. obowiązywał przepis art.103 ust.2a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, który stanowił, że prawo do emerytury ulega zawieszeniu bez względu na wysokość przychodu uzyskiwanego przez emeryta z tytułu zatrudnienia kontynuowanego bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego. Przepis ten odnosił się do ubezpieczonej, która w chwili przyznania jej prawa do emerytury kontynuowała zatrudnienie. Wprawdzie na skutek późniejszego uchylecia tego przepisu (od 8 stycznia 2009r.) ubezpieczona mogła pobierać świadczenie kontynuując jednocześnie zatrudnienie. Jednakże w chwili nabycia prawa do emerytury sytuacja ubezpieczonej była zasadniczo inna od sytuacji tych emerytów, którzy nabyli prawo do emerytury po 8 stycznia 2009r. ,tj. po uchyleciu przepisu art.103 ust.2 w/w ustawy zakazującego łączenie zatrudnienia z pobieraniem świadczenia. Ta bowiem grupa emerytów nabyła prawo do emerytury pod rządami przepisów nie zakazujących kontynuowania zatrudnienia pod rygorem zawieszenia prawa do emerytury. Właśnie tej grupy emerytów dotyczy w/w wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 13 listopada 2012r., który odwołuje się do zasady ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa wynikającej z art.2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Taki też pogląd wyraził sam Trybunał Konstytucyjny w uzasadnieniu swojego orzeczenia.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.412§2 kpc oddalił skargę ubezpieczonej o wznowienie postępowania.